

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyň JUDr. Hany Veberové a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce: **th-cann, s.r.o.**, se sídlem Školská 689/20, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví** se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha
2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 14. 10. 2020, č. j. MZDR
38 630/2020 – 2/PRO:

takto:

- I. Žaloba se zamítá..
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žaloba

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal zrušení rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 14. 10. 2020, č. j. MZDR 38 630/2020 – 2/PRO, kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 16. 7. 2020 č. j. MZDR 9586/2019-8/OPL, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 100.000 Kč za

přestupky podle § 36 odst. 2 písm. h) a § 36 odst. 2 písm. e) zákona č.167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů (dále zákon 167/1998 Sb.).

2. Žalobce namítal, že v řízení o přestupku nebylo nařízeno ústní jednání k projednání věci a k provedení dokazování, kterým mělo být prokazováno, že žalobce vedl evidenční knihu výroby a skladování návykové látky konopí extrakt a prováděl pravidelné měsíční inventury, spočívající v ověřování fyzického stavu uskladněné návykové látky konopí extrakt oproti údajům v evidenci. Žalobce vedl příslušnou evidenci po celou dobu, pouze v případě výroby tomu tak nebylo v předepsané formě, protože byla vedena v elektronické podobě, která je však přípustná pouze u evidence skladování. Důvodem elektronické evidence bylo to, že žalobcem zakoupená evidenční kniha pro lékárny, evidující omamné a psychotropní látky, obsahovala kolonky použitelné pouze pro lékárny, nikoliv však kolonky pro destilaci konopného extraktu. Nejasnou situaci se žalobce snažil řešit v součinnosti s Ministerstvem zdravotnictví ještě před zahájením kontroly, k tomu navrhl výslech jednatele společnosti T. H. a pracovníka ministerstva Mgr. P. P.. Těmito důkazními návrhy se správní orgán nijak nezabýval a se související argumentací nevypořádal. Protože zákon č.167/1998 Sb. ve vztahu k obsahu a náležitostem evidence odkazuje na vyhlášku Ministerstva zdravotnictví, je pochopitelné, že v případě pochybností se žalobce na toto ministerstvo obracel. Při ukládání sankce však správní orgán tyto skutečnosti nezajímaly, což nelze akceptovat. Správní orgán pochybil, pokud ve věci nenařídil ústní jednání k provedení dokazování, a to zejména navrženými svědeckými výpověďmi. Žalobci bylo upřeno právo prokázat okolnosti svědčící v jeho prospěch, správní orgán se nevypořádal s důkazními návrhy a argumentací žalobce. Nebyly respektovány základní zásady správního řízení a žalobci bylo upřeno právo na spravedlivý proces. Ze všech těchto důvodů navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že námitky, uplatněné v žalobě, byly žalobcem uplatněny již v průběhu správního řízení a byly správními orgány vypořádány. Odkazuje proto na odůvodnění napadeného rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové. Ze spisové dokumentace je jednoznačně zřejmé, že účastník vedl evidenci elektronicky, přestože v daném případě evidenční vyhláška to neumožňuje. I v případě, že by bylo možno vést evidenci elektronicky, nesplnila vedená evidence náležitosti elektronické evidence podle vyhlášky č. 123/2006 Sb., o evidenci a dokumentaci návykových látek a přípravků. Nebyl tedy důvod nařizovat ústní jednání a výslechy svědků, neboť skutkový stav byl dostatečně objasněn. Důkazní návrhy i žalobcova argumentace byly vypořádány v rozhodnutí obou stupňů. Navrhl zamítnutí podané žaloby.

Obsah spisu

4. Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že dne 16. 5. 2016 byla zahájena u žalobce kontrola dodržování povinností stanovených zákonem č.167/1998 Sb. na adrese výrobního místa Manětín 311, Manětín. Dne 16. 5. 2016 byl sepsán předběžný protokol o průběhu

kontroly. V bodě 3 tohoto protokolu je uvedeno, že byla provedena kontrola evidenčních záznamů, inspektoři si vyžádali evidenční knihu k výrobě návykové látky a evidenční knihu distribuce návykových látek. Inspektorům byla předvedena elektronická evidence výroby (MS Excel). Inspektoři konstatují, že evidenční záznamy nesplňovaly náležitosti evidence výroby a distribuce návykových látek podle vyhlášky 123/2006 Sb. Kontrolovaná osoba přislíbila doplnění požadovaných údajů do evidenčních knih. Přílohu tohoto protokolu tvoří dva listy převzaté dokumentace – výpis z evidence výroby.

5. Výzvou ze dne 20. 7. 2016 č. j. 8632/2016 – 7/OPL byl žalobce vyzván k poskytnutí dokumentů vztahujících se k předmětu kontroly, konkrétně dokumentů, na jejichž základě bylo zpracováno roční hlášení o výrobě a spotřebě návykových látek a přípravků, o zneškodnění, o obchodech s nimi a o stavu a pohybu zásob za rok 2015. K této výzvě byly žalobcem předloženy tři listy, osahující číselné údaje.
6. Dne 6. 9. 2016 byl sepsán protokol o kontrole, v němž bylo mimo jiné konstatováno, že kontrolovaná osoba ke dni kontroly nevedla evidenční knihu pro výrobu návykových látek, a to v žádném stupni jejich výroby a zpracování (extrakce, separace, přečišťování). Kontrolovaná osoba nevedla ani pomocnou evidenci, z níž by bylo možno dohledat údaje o množství a kvalitě vyrobených návykových látek. Inspektorům byl pouze předložen výpis z programu (MS Excel), který nesplňoval náležitosti evidenční vyhlášky. Dále bylo zjištěno, že evidenční knihy pro distribuci a skladování návykových látek kontrolovaná osoba ke dni ohlášené kontroly nevedla, neprováděla k poslednímu dni kalendářního měsíce inventury. Jako přijaté opatření k tomuto zjištění je konstatováno, že kontrolovaná osoba byla upozorněna na nesoulad vedení evidence výroby a distribuce návykových látek s evidenční vyhláškou, s jednatelem panem H. byly dne 30. 6. 2016 na ministerstvu prokonzultovány náležitosti evidenční knihy pro distribuci a výrobu s upozorněním, že pro látky z přílohy č. 1 a č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. musí být evidence vedena písemně v evidenčních knihách. Dále je z protokolu o kontrole patrné, že bylo zjištěno, že kontrolovaná osoba nesplnila ohlašovací povinnost podle §26 zákona č.167/1998 Sb., neboť roční hlášení o výrobě, pěstování a spotřebě návykových látek a přípravků za rok 2015 podala dne 13. 5. 2016, ačkoliv zákon stanoví, že toto hlášení musí být podáno do konce února kalendářního roku následujícího po hlášeném období. Současně bylo konstatováno, že z podkladových materiálů k ročnímu hlášení nelze zjistit druh a množství návykové látky, s nimiž kontrolovaná osoba za hlášené období zacházela, tj. druh a množství návykové látky, které kontrolovaná osoba v tomto období vyrobila, zpracovala, vydala jiným oprávněným subjektům, množství, které skladovala, druh a množství návykové látky, které bylo zneškodněno. Chybí datum pořízení zápisu, měrné jednotky, název návykové látky, označení její šarže, případně atestu, název a adresu dodavatele a odběratele se závěrem, že se v informacích uvedených v žádaných podkladových materiálech nelze jednoznačně ověřit správnost údajů uvedených v ročním hlášení.
7. Protokol o kontrole byl jednatelem žalobce předán dne 16. 5. 2016.
8. Dne 5. 3. 2019 pod č. j. 9586/2019-1/OPL byl vydán žalovaným správním orgánem příkaz, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 100.000 Kč za přestupky podle § 36 odst. 2 písm. h) zákona č.167/1998 Sb. (nevedení evidenční knihy výroby návykové látky, nevedení evidenční knihy skladování návykové látky, neprovádění pravidelné měsíční inventury) a za přestupek podle § 36 odst. 2 písm. e) zákona č.167/1998 Sb. za opožděně předané roční hlášení o výrobě, pěstování a spotřebě návykových látek a přípravků, o zneškodnění, o obchodech s nimi a o stavu pohybu jejich zásob za rok 2015.

9. Proti tomuto příkazu podal žalobce odpor dne 18. 3. 2019. Oznámením ze dne 12. 4. 2019 bylo žalobci oznámeno pokračování v řízení o přestupku s tím, že podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje.
10. Usnesením ze dne 3. 6. 2019 č. j. 95/86/2019-4-OPL byla žalobci stanovena desetidenní lhůta k uplatnění práva vyjádřit se k podkladům s odůvodněním, že dokazování bylo ukončeno. Současně byl žalobce poučen o právu nahlédnout do spisu. Sdělením ze dne 13. 6. 2019 se žalobce vyjádřil k podkladům rozhodnutí, z jeho obsahu je zřejmé, že argumentoval v podstatě shodně, jako v posléze podané žalobě.
11. Rozhodnutím Ministerstva zdravotnictví ze dne 16. 7. 2020 č. j. 9586/2019-8/OPL bylo rozhodnuto tak, že žalobci se ukládá pokuta ve výši 100.000 Kč, a to za přestupek podle § 36 odst. 2 písm. h) a § 36 odst. 2 písm. e) zákona č.167/1998. Z výroku rozhodnutí je zřejmé, že přestupku podle § 36 odst. 2 písm. h) zákona č.167/1998 Sb. se měl žalobce dopustit tím, že nevedl evidenční knihu výroby návykové látky konopí extrakt ve smyslu § 5 odst. 1 vyhlášky č.123/2006 Sb., přestože v uvedeném období vyráběl návykovou látku konopí extrakt, která je vedena v příloze č. 1 nařízení vlády č.463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve znění pozdějších předpisů, dále tím, že nevedl evidenční knihu skladování návykové látky konopí extrakt ve smyslu § 6 odst. 2 vyhlášky č. 123/2006 Sb., o evidenci a dokumentaci návykových látek a přípravků, ve znění pozdějších předpisů, přestože v uvedeném období skladoval návykovou látku konopí extrakt, která je uvedena v příloze č. 1 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., zbylou z výroby látky kanabidiol, a dále tím, že neprováděl pravidelné měsíční inventury, ve smyslu § 4 vyhlášky č. 123/2006 Sb. v souvislosti s výrobou a skladováním návykové látky konopí extrakt, která zbyla z výroby kanabidiol. Přestupku podle § 36 odst. 2 písm. e) zákona č. 167/1998 Sb. se žalobce měl dopustit tím, že předal roční hlášení o výrobě, pěstování a spotřebě návykových látek a přípravků, o zneškodnění, o obchodech s nimi a o stavu a pohybu jejich zásob za rok 2015 až dne 13.5.2016, tedy po zákonem stanovené lhůtě, čímž porušil § 26 odst. 1 písm. a) zákona 167/1998 Sb.
12. V odůvodnění správní orgán popsal průběh kontroly a zjištění z kontroly vyplývající, poukázal na vyjádření žalobce k podkladům pro rozhodnutí ze dne 17. 6. 2019 a vyjádřil závěr, že skutkový stav byl dostatečně objasněn a není tedy třeba navržené důkazy provádět. K návrhu výsledku svědka jednatele žalobce T. H. a zaměstnance Ministerstva zdravotnictví P. P. ke skutečnosti, že probíhala komunikace ohledně konkrétní podoby evidenční knihy, správní orgán uvedl, že tato skutečnost není relevantní, protože skutkovou podstatu přestupku týkající se evidence naplnil žalobce již tím, že evidenci nevedl v souladu s evidenční vyhláškou, především tím, že nevedl vázanou evidenční knihu. Dále správní orgán konstatoval, že žalobce zacházel s látkou konopí extrakt, která byla mezi produktem při výrobě látky kanabidiol, konopí extrakt byl v příloze č. 1 nařízení vlády č.463/2013 Sb. veden jako návyková látka. Dále uvedl, že žalobce vyráběl, zpracovával, skladoval a distribuoval v provozovně Manětín návykovou látku, nevedl o této činnosti žádnou evidenci v rozporu s § 5 ods.1 a § 1 odst. 1 evidenční vyhlášky nevedl žádnou evidenční knihu pro výrobu návykových látek, a to v žádném stupni jejich výroby a zpracování. Žalobce nepředložil písemnou evidenční knihu k výrobě látky konopí extrakt. K tvrzení žalobce, které uvedl, ve svém vyjádření ze dne 13. 6. 2019, že vedl evidenci v elektronické podobě, tedy pouze pochybil ohledně formy vedení evidence, správní orgán konstatoval, že předložený dokument, pravděpodobně vytvořený v programu MS Excel, nesplňuje parametry evidenční vyhlášky, neobsahuje náležitosti

stanovené v § 3 vyhlášky provedení elektronické evidence. Předložený dokument je blíže neidentifikovaný soupis, ze kterého nelze zjistit potřebné informace, zejména výrobu návykové látky a její následný pohyb.

13. Dále správní orgán uvedl, že žalobce v rozporu s § 6 odst. 2 evidenční vyhlášky nevedl žádnou písemnou evidenční knihu pro distribuci či skladování látky konopí extrakt, v průběhu kontroly písemnou evidenční knihu ke skladování látky nepředložil. Projevil nesouhlas s vyjádřením žalobce, že v souladu s evidenční vyhláškou vedl elektronickou evidenci, neboť podle § 6 odst. 2 evidenční vyhlášky je třeba vést evidenci návykové látky z přílohy č. 1 nařízení vlády v evidenční knize. Poukázal na to, že předložený dokument, který měl být elektronickou evidencí, nesplňuje náležitosti elektronické evidence podle § 3 vyhlášky.
14. Dále správní orgán konstatoval, že žalobce neprováděl inventuru, kterou je povinen vést podle § 4 vyhlášky. Pokud jde o opožděné předložení ročního hlášení Ministerstvu zdravotnictví, bylo konstatováno, že toto hlášení má být předloženo do konce února, žalobce hlášení předložil až 13. 5. 2016. V odůvodnění rozhodnutí se správní orgán zabýval otázkou stanovení výše pokuty a uvedl, že posoudil povahu a závažnost přestupku, konstatoval přítěžující a polehčující okolnosti, přihlédl k povaze činnosti žalobce, který zachází s omamnou látkou. Nevedením záznamů o množství vyráběné látky byla znemožněna jakákoliv kontrola. Současně správní orgán vyhodnotil skutečnost, že žalobce spolupracoval při objasnění přestupku a následně neprodleně projevil zájem napravit svá pochybení. Zhodnotil majetkovou situaci žalobce, kdy vycházel z veřejně dostupné části účetní uzávěrky (kladný výsledek hospodaření 653.000 Kč za rok 2016) a z veřejně dostupného výkazu zisku a ztrát za rok 2017 (kladný výsledek ve výši 23.350.000 Kč), přihlédl k maximální možné výši uložené pokuty (ve výši 500.000 Kč) s tím, že za přiměřenou považuje pokutu ve výši 100.000 Kč.
15. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad, ve kterém uplatnil námitky shodné jako v podané žalobě.
16. O rozkladu rozhodl ministr zdravotnictví žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 14. 10. 2020 č. j. MZDR 38630/2020-2/PRO tak, že rozklad zamítl. V odůvodnění popsal dosavadní průběh řízení, konstatoval příslušná ustanovení zákona 167/1998 Sb. a evidenční vyhlášky se zdůrazněním, že evidenci návykových látek je nutno vést stanoveným způsobem, nebyla vedena písemně ve vázaných knihách, když navíc ani elektronická evidence nesplňovala vyhláškou stanovené náležitosti. Dále uvedl, že skutkový stav byl dostatečně objasněn a nebylo třeba provádět navržené důkazy, bylo jednoznačně zjištěno, že žalobce vedl evidenci elektronicky, ačkoliv to evidenční vyhláška neumožňuje a navíc elektronická evidence nesplňovala ani vyhláškou požadované náležitosti. Pokuta byla shledána za přiměřenou, nebylo shledáno porušení právních předpisů.

Posouzení věci soudem

17. Městský soud v Praze přezkoumal na základě podané žaloby napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je soud vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále „s.ř.s.“). Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud bez nařízení jednání, když účastníci řízení

k výzvě soudu nevyjádřili s takovýmto postupem výslovný nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.

18. Žalobce v podané žalobě namítal, že nebylo nařízeno ústní jednání k projednání věci a k provedení dokazování před správním orgánem a namítal, že se správní orgány nevypořádaly s důkazními návrhy a argumentací žalobce.
19. Z výše uvedeného obsahu spisového materiálu je patrné, že napadeným rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta za přestupky, jejichž skutková podstata je uvedena v § 36 odst. 2 písm. h) a písm. e) zákona č. 167/1998 Sb.
20. Podle § 36 ods. 2 písm. h) uvedeného zákona se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 32 odst. 1 nebo § 33 odst. 1 zákona. Žalobci je vytýkáno porušení povinností uvedených v § 32 zákona č. 167/1998 Sb., podle něhož o zacházení s návykovými látkami a přípravky, jakož i o jejich dovozu a vývozu se vede stanoveným způsobem evidence. Evidence jsou povinny vést osoby, které uskutečňují činnosti, k nimž je třeba povolení k zacházení, vývozního povolení nebo dovozního povolení, osoby, které provozují zdravotnické zařízení, osoby, které provozují zařízení poskytující pobytové sociální služby, osoby, které poskytují veterinární péči a osoby uvedené v § 5 odst. 6 a v § 5 odst. 7 zákona (§ 32 odst. 1). Podle § 32 odst. 2 zákona č. 167/1998 Sb. náležitosti a obsah evidence a dokumentace, jejich druhy, formy vedení dokumentace a způsob jejího uchovávání a ověřování stanoví Ministerstvo zdravotnictví vyhláškou.
21. Touto vyhláškou je vyhláška č. 123/2006 Sb., o evidenci a dokumentaci návykových látek a přípravků, ve znění pozdějších předpisů (dále „evidenční vyhláška“). Podle § 1 odst. 1 evidenční vyhlášky se vede evidence o zacházení, dovozu a vývozu návykových látek a přípravků s jejich obsahem písemně ve vázaných knihách s očíslovanými listy. Evidenci lze vést v případech stanovených touto vyhláškou elektronicky.
22. Pokud jde o žalobci vytýkané jednání, spočívající v tom, že nevedl předepsaným způsobem evidenci výroby, je nutno vycházet z ustanovení § 5 odst. 1 evidenční vyhlášky, podle něhož se při evidenci, při výrobě návykových látek a přípravků postupuje podle § 1, 2 a 4. Je tedy zřejmé, že evidenční povinnost při výrobě návykových látek a přípravků se neřídí ustanovením § 3 této vyhlášky, které upravuje právě elektronickou evidenci. To znamená, že žalobce byl povinen vést evidenci výroby ve vázaných knihách s očíslovanými listy.
23. V podané žalobě žalobce ani netvrdí, že by evidenční knihu výroby návykové látky konopí extrakt vedl tak, jak je předpokládáno v ustanovení § 1 vyhlášky (písemná kniha), pouze uvádí, že evidenci vedl v jiné formě, v elektronické podobě. K tomu je nutno uvést, že evidence má předepsány náležitosti, které musí být splněny. Podle § 5 odst. 2 evidenční vyhlášky se při výrobě návykových látek a přípravků v evidenční knize vedou evidenční záznamy o všech výrobních činnostech, k nimž během výroby dochází. Z ustanovení § 5 odst. 3 vyhlášky pak vyplývají náležitosti evidenční knihy, když je stanoveno, co evidenční záznamy v evidenční knize musí obsahovat, a to od názvu návykové látky přes data převzetí ze skladu, množství návykové látky převzaté ze skladu, číslo výrobní šarže, datum předání hotových návykových látek do skladu, výrobní ztráty, odpad při výrobě (§ 5 odst. 3 písm. a) až písm. m) vyhlášky). Tyto náležitosti rozhodně žalobcem tvrzená elektronická evidence (dokument MS Excel) neobsahuje. Nemohlo tudíž jít o náhradu právním předpisem stanovené evidence, která musela být vedena písemně ve vázaných knihách s očíslovanými listy, resp. nešlo jen o nedodržení formy evidence, jak tvrdí žalobce.

24. Tvzení, že vedl elektronickou evidenci proto, že jím zakoupená evidenční kniha pro lékárny obsahovala kolonky použitelné pouze pro lékárny, nikoliv však kolonky pro výrobu, je irrelevantní. Žalobce na předmětné kontrolované provozovně lékárnu neprovozoval, proto není zřejmé, proč pro evidenci hodlal používat knihu lékárnám určenou. Ve vztahu k vytýkanému jednání žalobce o tom, že nevedl evidenční knihu výroby návykové látky podle § 5 odst. 1 evidenční vyhlášky, která by obsahovala předepsané náležitosti, bylo nesporně prokázáno, že předepsanou evidenci žalobce nevedl.
25. Pokud jde o další jednání, které bylo žalobci vytýkáno, totiž že nevedl evidenční knihu skladování návykové látky konopí extrakt ve smyslu § 6 odst. 2 předmětné vyhlášky je nutno konstatovat, že podle uvedeného ustanovení § 6 odst. 2 se při skladování návykových látek a přípravků, obsahujících návykové látky uvedené v přílohách č.1, 3, 4 nebo 5 nařízení vlády o seznamech návykových látek (nařízení vlády č.463/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů), vedou evidenční záznamy v evidenční knize s výjimkou přípravku obsahujících návykové látky uvedené v příloze č. 1 a současně i v příloze č. 8 uvedeného nařízení vlády o seznamech návykových látek.
26. Žalobce skladoval návykovou látku konopí extrakt, která je uvedena v příloze č. 1 nařízení vlády o seznamech návykových látek, nikoliv současně v příloze č. 8. Byl tedy povinen vést evidenci po předepsané písemné evidenční knize ke skladování látek a nepostačila žalobcem tvrzená elektronická evidence. Také ve vztahu k tomuto jednání byl skutkový stav zjištěn zcela nepochybně. Tvzení žalobce, že mohl vést evidenci skladování v elektronické podobě, nemá oporu v právní úpravě, konkrétně v ustanovení § 6 odst. 2 evidenční vyhlášky.
27. Pokud jde o evidenci při skladování je nutno poukázat současně na ustanovení § 6 odst. 3 vyhlášky, které stanoví, jaké údaje musí evidenční kniha obsahovat, a to od názvu návykové látky, data příjmu, výdaje, čísla dokladů o příjmu a výdaji, číslo šarže, označení dodavatele, příjemce, množství a stav zásob. Ani v tomto případě žalobcem předložená tvrzená elektronická evidence nesplňuje podmínky, které jsou pro evidenci v evidenční knize stanoveny.
28. Lze shrnout, že pokud je žalobci vytýkáno, že nevedl evidenční knihu výroby a evidenční knihu skladování, má soud za to, že žalobce byl povinen vést evidenční knihy v písemné podobě tak, jak je požadováno evidenční vyhláškou. Pokud tak nečinil, postupoval v rozporu s obecně platným právním předpisem. Evidence v elektronické podobě, pokud jde o evidenci výroby a pokud jde o evidenci skladování, nepřicházela u žalobce v úvahu. Navíc ta, kterou žalobce předložil, neobsahovala předepsané náležitosti, nelze tedy hovořit o tom, že by žalobce nedodržel předepsanou formu evidence.
29. Další jednání, které bylo žalobci vytýkáno, bylo zjištění, že neprováděl pravidelné měsíční inventury k poslednímu dni kalendářního měsíce podle § 4 evidenční vyhlášky. Podle uvedeného právního ustanovení se inventura v evidenčních knihách provádí měsíčně k poslednímu dni kalendářního měsíce i v případě, že během kalendářního měsíce nedošlo k žádnému záznamu o pohybu. Provedení měsíční inventury se u všech sledovaných položek zaznamená do evidenční knihy s uvedením data inventury a podpisů osob, které inventuru prováděly. V záznamu o provedení měsíční kontroly musí být uveden počáteční stav sledovaného období, celkový příjem, celkový výdaj a stav ke dni inventury (§ 4 odst. 2 vyhlášky). Záznam o provedení inventury musí obsahovat datum, jméno, funkci a podpisy osob, které inventuru prováděli (§ 4 odst. 5 vyhlášky).

30. Žalobce v podané žalobě pouze obecně tvrdí, že prováděl pravidelné měsíční inventury spočívající v ověřování fyzického stavu uskladněné návykové látky konopí extrakt oproti údajům v evidenci, k tomuto tvrzení však nepředložil žádný doklad. Z uvedeného ustanovení § 4 evidenční vyhlášky je zřejmé, že k provedení inventury je nutno zaznamenat v evidenční knize, v níž je nutno uvést údaje, které jsou v uvedeném ustanovení předepsány. Provedení inventury lze tedy doložit pouze písemnými doklady, neboť v nich je nutno zachytit konkrétní údaje o fyzickém stavu uskladněné látky oproti údajům v evidenci k určitému datu. Nedostatek vedení dokladů o provedené inventuře nelze odstranit obecným tvrzením o provádění inventury. Jestliže žalobce nedisponuje doklady, ze kterých provedení inventury vyplývá, a to s konkrétními údaji k datu provedení inventury, nebylo by to možno doložit provedení inventury ani výpovědí svědků, protože smyslem a cílem inventury je ověření faktického stavu oproti údajům v evidenci k určitému dni a pokud žalobce nedisponuje žádnými doklady, ze kterých by tyto údaje vyplývaly, samotné obecné tvrzení o prováděných inventurách nepostačuje pro závěr o tom, že povinnost provádět pravidelné měsíční inventury byla splněna. Nedoložil, že by prováděl pravidelné měsíční inventury. Všechny tyto údaje o inventurách by měly vyplynout právě z předepsané evidenční knihy, kterou žalobce v písemné podobě nevedl a nedoložil, že by záznamy o provedené inventuře měl k dispozici.
31. Pokud žalobce poukazuje na to, že vedl elektronickou evidenci proto, že jím zakoupená evidenční kniha pro lékárny neobsahovala patřičné kolonky s tím, že se snažil věc řešit s Ministerstvem zdravotnictví ještě před zahájením kontroly, je nutno poukázat na náležitosti evidence jak při výrobě návykových látek (§ 5 evidenční vyhlášky) tak při skladování (§ 6 vyhlášky), ze kterých je patrné jaké konkrétní skutečnosti musí evidenční záznamy obsahovat. Přitom znění uvedených ustanovení je natolik jednoznačné, že případné konzultace žalobce s pracovníky ministerstva nemohly mít vliv na jeho povinnost vést předepsanou evidenci, takže ani tvrzená konzultační činnost žalobce nemohla ovlivnit pohled na vytýkané nedostatky.
32. Z výše uvedených důvodů soud má za to, že skutkové okolnosti jednání žalobce byly zjištěny zcela jednoznačně, nebylo třeba doplňovat řízení dokazováním, resp. výsledkem navržených svědků, a to s odkazem na výše uvedené důvody. Námitku o neprovedení dalších důkazů soud proto neshledal důvodnou.
33. Pokud jde o námitku o nenařízení jednání, je nutno konstatovat, že žalobci byl dán prostor k tomu, aby se vyjádřil nejen v průběhu kontroly, ale zejména mu byl dán prostor k tomu, aby se vyjádřil k průběhu správního řízení. Jak je uvedeno výše, z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobce tohoto práva využil a k věci samé se vyjádřil. Pokud jde o ústní jednání, je nutno poukázat na ustanovení § 80 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., podle něhož správní orgán může nařídit ústní jednání. Je tedy na uvážení správního orgánu zda nařídí ústní jednání, protože zákon takovou povinnost nestanoví. K ústnímu jednání přistoupí správní orgán zpravidla tehdy, je-li to potřebné ke zjištění skutečného stavu věci. Taková situace však dle názoru soudu v daném případě nenastala, neboť, jak je výše uvedeno, má soud za to, že rozhodné skutečnosti byly v daném případě nepochybně zjištěny. Pro úplnost lze zmínit ustanovení § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016, podle něhož správní orgán nařídí ústní jednání na požádání obviněného, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv. Z obsahu spisového materiálu nevyplývá, že by žalobce v průběhu správního řízení žádal o nařízení ústního jednání, proto postup podle § 80 odst. 2 uvedeného zákona nepřicházel v úvahu. Lze zmínit, že v podaném rozkladu žalobce vytýkal správnímu

orgánu pochybení spočívající v tom, že nenařídil ústní jednání k provedení dokazování, jde však o námitku, která byla uvedena až v podaném rozkladu, aniž by žalobce výslovně o nařízení ústního jednání i v tom stadiu řízení požádal. Při posuzování této námítky soud zohlednil také závěr o tom, že skutkový stav byl dostatečným způsobem zjištěn, konkrétně soud nemá pochyby o tom, že bylo zjištěno, že žalobce nevedl písemnou evidenční knihu výroby návykové látky konopí extrakt, nevedl písemnou evidenční knihu skladování návykové látky konopí extrakt, ačkoli k tomu byl povinen. Žalobce ani nedoložil, že by prováděl pravidelné měsíční inventury.

34. Žalobce dále namítal, že se správní orgány nevypořádaly s důkazními návrhy a argumentací žalobce. Tuto námitku neshledal soud důvodnou, když zejména z prvostupňového rozhodnutí je patrné, že správní orgán se velmi pečlivě tvrzeními žalobce, která uplatnil ve svém vyjádření ze dne 17.6.2019 podrobně zabýval. Ve stručnosti tak učinil i ministr v žalobou napadeném rozhodnutím. Je přitom nutno vycházet z toho, že prvostupňové i napadené rozhodnutí tvoří jeden celek a ve vzájemném kontextu je nutno posuzovat i odůvodnění těchto rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že tvrzení žalobce uvedené v podané žalobě je v zásadě shodné s tvrzením, které uvedl ve svém vyjádření, resp. rozkladu, nepovažuje soud za potřebné se touto námitkou blíže zabývat (žalobce ani nekonkretizuje, které důkazní návrhy a která konkrétní argumentace nebyla vypořádána), když se soud věcně zabýval uplatněnými námitkami.
35. Pro úplnost soud uvádí, že žalobce byl uznán vinným také ze spáchání přestupku podle § 36 odst. 2 písm. e) zákona č. 160/1998 Sb., kterého se dopustil tím, že předal zákonem předepsané roční hlášení po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Vzhledem k tomu, že ve vztahu k tomuto jednání žalobce neuplatnil žádné námitky, nezabýval se tímto výrokem rozhodnutí ani soud.
36. Ze všech výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší, žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze, dne 24. března 2021

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu